

[Udenrigsministeren.]

Jeg har ledet den danske delegation, og derudover en lang række drøftelser mellem embedsmænd fra dansk side med embedsmænd i kommissionen eller med embedsmænd i de enkelte medlemslande inden for de seks. Jeg tror, jeg roligt tør sige, at vi har gjort, hvad der har været muligt med de midler, vi har til rådighed mandskabsmæssigt og på anden måde, for at varetage vore interesser.

Jeg skal kort nævne, hvad resultaterne af disse anstrengelser er blevet. Jeg har, jeg vil ikke sige med interesse, men med forundring bemærket, at nogle mener, at disse resultater kan minimeres til det rene ingenting, men det hænger måske sammen med, at man vænner sig så meget til de store tal, at man ikke engang synes, at småtal på 100 millioner er noget værd, men det tror jeg nu nok de er for os i vor markeds-mæssige og valutamæssige situation.

En af de nye landbrugsordninger inden for fællesskabet er den, der vedrører oksekødet. Her var vort ønske, at man skulle give os en fortrinsstilling på det tyske marked derved, at man indrømmede os toldnedsættelser og afgiftsfrihed for det kontingent, der er aftalt i den dansk-tyske langtidsaftale. Det nåede vi ikke. Kommissionen mente at kunne påvise, at der ikke var nogen risiko for afsætningen inden for størstedelen af året, at risikoen for afsætningen for vort vedkommende fortrinsvis var koncentreret om den såkaldte indbindingsperiode; man accepterede derfor, at vi i indbindingsperioden kunne få en afgiftsfri eksport af 16.000 stk. kreaturer til Tyskland. Det kunne naturligvis ikke være tilfredsstillende set ud fra et dansk synspunkt, og derfor pressede vi på for at få yderligere indrømmelser, og resultatet heraf er blevet, at ministerkomiteen besluttede, at ministerkomiteen efter forslag fra kommissionen skal overveje passende foranstaltninger med henblik på at gøre det muligt for Tyskland at opfylde langtidsaftalen, såfremt anvendelse af markedsordningen for kød og kvæg måtte vanskeligere opfyldelsen. Det betyder, at i den afgørende strid om, hvorvidt langtidsaftalen skulle have gyldighed eller ikke have gyldighed i forhold til EECs beslutninger — i hvilken strid de øvrige lande hævder, at

langtidsaftalen ikke kunne have gyldighed i forhold til EEC, og hvor Tyskland hævder, at den som en ældre overenskomst med Danmark måtte blive bestående også efter oprettelsen af EEC — at de øvrige lande i realiteten har accepteret at respektere langtidsaftalen for dens gyldighedsperiode. Om det bliver nødvendigt at bringe klausulerne i Tysklandsaftalen i anvendelse, vil efter vor opfattelse bero på, hvorledes den prismæssige udvikling kommer til at blive for dette vareområde.

For mejeriprodukternes vedkommende gik det danske ønske ud på, at vi skulle nå frem til opdeling af ostetyper og smørtyper, således at der blev en forskellig afgift for de forskellige typer, og således at Danmark derigennem kunne opnå en lavere afgift for de typer af ost og de kvaliteter af smør, som vi eksporterer til markederne sydpå. Vi har opnået, at opdelingen af smør er fastlagt i såkaldt syrnet og usyrnet smør, og det betyder, at man får mulighed for at fastsætte lavere afgift for kvaliteter af dansk smør. Formentlig vil ordningen også komme til at omfatte svensk smør. For ostens vedkommende har vi fået principiel tilslutning til opdelingen, men den er ikke konkretiseret endnu. Det hører til det arbejde, som forestår, når gennemførelsesforordningerne skal udarbejdes, og det er noget, der vil komme til at ske i de kommende måneder.

For de markedsordninger, der allerede er gennemført — for æg, fjerkræ og svinekød — gælder det, at vi fremførte ønske om, at der skulle ske en begrænsning af eksportrestriktionerne imellem medlemslandene indbyrdes, hvorved de begunstigelser, de derved opnåede i konkurrencen med tredjelande, skulle tilsvarende reduceres eller bortfalde. Her traf kommissionen en beslutning i overensstemmelse med de ønsker, der var fremført fra dansk side.

Jeg kan naturligvis ikke vide, hvorledes udviklingen kommer til at forme sig, men jeg vil gerne omkring den helt aktuelle situation vedrørende æggene — den kan måske også blive aktuel for fjerkræets vedkommende, det ved jeg ikke, men den er i hvert fald aktuel for æggene — sige, at det er ganske interessant, at denne situation ikke er opstået på grund af fællesmarkedspolitikken i sig selv, men at den er opstået